

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník II. - 24.

V Žatci dne 20. června 1947.

Cena 2 Kčs.

Všem volyňským Čechům ve vlasti

Sokolský slet v Žatci

Je splněna naše dávná a nejvřelejší touha. Reemigrace je úspěšně provedena a my jsme konečně doma. Stali jsme se novými občany naší staré vlasti, pro kterou jsme přinesli tolik obětí. Postavili jsme se na místa, kde naší práce a služby bylo nejvíce zapotřebí. Zapojujeme se plně do budovatelského díla celého národa.

Toto jsou skutečnosti, které nejsou vždy správně hodnoceny. Jen málo lidí se plně uvědomuje, co dala poměrně malá volyňská větev českému národu. Jen ti, kdo Volyňské znali, ví, co získala republika naší reemigrací. Celý svět zná jméno Lidice — a jen málo je těch, kteří slyšeli o Českém Malínu — našich volyňských Lidicích.

Svaz Čechů z Volyně rozhodl proto na valné schůzi 11. května t. r., aby dne 13. července, ve čtvrtém výročí vyvraždění a vypálení Českého Malína na Volyni, byly uspořádány v Žatci oslavy pod heslem „Slib věrnosti volyňských Čechů republice Československé“.

Tyto oslavy budou manifestačním dovršením volyňské reemigrace, spontánním vyjádřením naší lásky k národu a vlasti, projevem našeho odhodlání žít a pracovat pro její lepší budoucnost tak, jako jsme pro ni trpěli, bojovali a krváceli.

Oslavy dosáhnou svého účelu a budou úspěšné jen tehdy, zúčastní-li se jich pokud možno všichni volyňští Češi ve vlasti. Jen tehdy se stanou příležitostí k tlumočení a prosazování našich oprávněných požadavků. Je proto povinností každého volyňského Čecha, aby si uvědomil, že právě na jeho osobní účasti závisí otázka celkového i dalšího úspěchu našich nejlépejších snah.

Svaz Čechů z Volyně a slavnostní výbor vybízí proto všechny vol. Čechy, aby sledovali pozorně zprávy o oslavách, reagovali ihned na pokyny, přispěli pomocí, kde bude zapotřebí a 13. července všichni přijeli do Žatce.

Slavnostní výbor.

Ve dnech 14.—15. června t. r. byl uspořádán v Žatci slet sokolské župy Sladkovského. Slet byl manifestačním vyjádřením radosti celého kraje nad tím, že naše pohraničí je zase a již navždy české, a důkazem odhodlání a nezlomné vůle všeho Sokolstva vtělit ty nejkrásnější ideje v činy.

Slavnostní rámeček sletu byl dán účasti oficiálních hostů: předsedy vlády Klementa Gottwalda, ministra Václava Majera a předsedy ZNV Ladislava Kopřivy.

Nečekaně veliká byla účast hostů z celého kraje. Ani nepříznivé počasí nemělo vliv na úspěšný průběh sletu.

Z projevů, které byly učiněny při této příležitosti, je nejvýznamnější projev předsedy vlády Klementa Gottwalda o významu Sokola. Přinášíme ho v plném znění:

Draží přátelé, bratři a sestry!

Dovolte mi, abych nejdříve pozdravil ze srdce váš slet sokolské župy Sladkovského a tlumočil vám též pozdravy celé naší vlády. Při této příležitosti chtěl bych říci několik slov o významu sokolství a jeho úkolech v našem osvobozeném státě. Sokolské hnutí hrálo v minulých desetiletích a již v minulém století velkou úlohu v našich dějinách jako naše největší organizace pro tělesnou i mravní výchovu lidu. Je vskutku podivuhodné, jak rychle zapustily myšlenky Tyrše a Fügnera kořeny v našem národě a jak mohutně se v něm rozšířily. Tato zvláštní síla a působivost sokolské myšlenky spočívala v tom, že harmonickému spojení tělesné a mravní výchovy bylo dáno velké poslání národní. Jakými idejemi bylo nesené sokolské hnutí již od samého jeho začátku?

Vlastenectví

Sokolské hnutí, které vzniklo za našich národních zápasů o svobodu v dobách rakousko-uherských, bylo prodchnuto především láskou k vlasti a její svobodě a odporem proti jejích utiskovatelům. Jen si vezmeme sokolské písně a vidíme, že se v nich opakuje jeden vůdčí motiv: Sokol je stráží vlasti, Sokol pomůže vlasti vyorati stará česká práva a vy-

hnat Němce z Prahy. Sokol nesmí ustát v boji, pokud úpí v poutech rodná zem. A to, jak víme, nebyla jen slova písně, nýbrž opravdu součástí sokolské výchovy. Tyrš velmi zdůrazňoval branné prvky sokolského výcviku, neboť chtěl, aby Sokolové byli našim národním vojskem, aby byli bojovým oddílem národa v jeho zápase s Rakousko-Uherskem a německými utlačovateli.

A sokolské hnutí se také skutečně stalo význačným činitelem v našem osvobozeném boji za habsburské monarchie a v první světové válce i ve válce proti hitlerovskému Německu, kdy desítky a sta sokolských pracovníků zaplatily životem svou věrnost k národu a sokolské myšlence.

Slovanská vzájemnost

Druhá hlavní idea, kterou Tyrš a Fügner vštěpovali Sokolstvu, je slovanská vzájemnost. Slovanský ráz sokolství byl natolik mohutný, že sokolská myšlenka došla brzy ohlasu i u druhých slovanských národů, kde byly též zakládány sokolské jednoty a že se posléze stala jedním z nejsilnějších pout mezi slovanskými národy. Je velkým zadostiučiněním dílu Tyršovu, že na příklad i jugoslávští Sokolové zaujali velmi čestné místo v řadách Titovy armády v boji proti německým okupantům.

Demokratičnost a pokrokovost

Třetí vůdčí ideou, již dali Sokolu jeho zakladatelé do vínku, je demokratičnost a pokrokovost. Tyrš vždycky zdůrazňoval, že Sokol musí být organizací, sjednocující nejširší lidové vrstvy, které jsou největší a nejspolehlivější oporou národa. Proto vepsal do sokolského programu revoluční hesla: „Co lid nedoved“, nikdo nedoved“. Co lidem se nestalo, nikým se nestalo! A zároveň též zdůrazňoval, že ideálem sokolství musí být stále úsilí o pokrok. Věčný ruch, jak on říkal, věčná nespokojenost s tím, čeho jsme dosud dosáhli. Krásným symbolem bojového ducha a revolučních tradic Sokola je i jeho červená košile, kterou Tyrš převzal od národně osvobozenického vojska italského re-

volucionáře Garibaldiho. To byly tedy základní ideje, jež daly Sokolu jeho životnost, jeho sílu a jeho význam.

Dnešní poslání Sokola

Vedeno těmito ideami, zaujalo sokolství významné místo v dějinách našeho národa a v jeho zápase o svobodu. A tyto ideje určují i význam a úkoly Sokolstva v naší nové republice. Naše lidově demokratická republika potřebuje národ a mládež zdravého těla i zdravého ducha. Potřebuje, aby byli vždy připraveni k její obraně, aby byli prodechnuti cítě svornosti a kolektivní soudržnosti, aby v nich byly pěstovány a utužovány myšlenky vlastenectví, slovanství, demokracie a pokroku. Soudím, že právě dnes v naší lidově demokratické republice může Sokol plnit své velké národní poslání mnohem šíře a úspěšněji než kdykoliv dříve. Příčinou toho je, že dnešní naše republika usiluje o to, aby v celém našem národním a státním životě se uskutečňovaly ideály Tyršovy, které jsou též ideály všech nejlepších lidí našeho národa. Chceme, aby náš stát

byl státem, v němž by se naše národy svobodně a nezávisle rozvíjely. Chceme, aby náš stát byl státem skutečně lidovým a de demokratickým. Chceme, aby náš stát byl státem žijícím v nejlepší shodě a spolupráci se všemi ostatními slovanskými národy, především s našimi osvoboditeli Rusy, s našimi sousedy Poláky a Ukrajinci, s našimi spojenci Jugoslávci a Bulhary. Chceme, aby náš stát byl zemí lidu sociálně zabezpečeného, zdravého a šťastného. Je tedy samozřejmé, že v Sokole vidíme mocnou hybnou páku tohoto úsilí a jednoho z nejzdatnějších pracovníků při budování lepší budoucnosti naší vlasti. S tohoto hlediska příkládám i velký význam budoucímu XI. všesokolskému sletu v Praze a přijal jsem s radostí jeho čestné předsednictví. Poslední všesokolský slet se zapsal nerasmazatelně do historie naší vlasti jako velkolepá, jednotná manifestace národa, odhodlaného k obraně své země a své svobody. A i když potom nemohl náš národ uplatnit tuto svou bojovou vůli, přece vzpomínka na jednotu a odhodlanost, projevená při X. všesokolském sletu jej sílila, aby vytrval ve věrnosti vlasti a dodávala

mu odvahy k odboji proti německým okupantům.

Zdar XI. všesokolskému sletu!

Příští XI. slet má být mohutnou manifestací našeho vítězného lidu, budujícího ve svorné jednotě a obětavosti svůj šťastný domov, jakož i manifestací rozhodnutí všeho Slovanstva, nedopustit již nikdy, aby se opakoval německý nápor na východ. XI. všesokolský slet bude proto věcí celého národa a je naší povinností postarat se o jeho naprostý zdar. Také vás župní slet je již přehlídkou a nástupem k všesokolskému sletu, jehož připravám jistě věnujete všechno své úsilí. Myslím, že dnes, před XI. sletem je vhodné připomenout si Tyršova slova, že naše snaha po rozvoji nemůže se pokládati za dovršenou, dokud se každý Čech též Sokolem nestal. Ano, dnes je čas, abychom se vážně snažili učinit tato slova skutkem, aby se Sokol stal nejlepším příkladem a symbolem národní jednoty. Proto, drazí přátelé, sestry a bratři, lví silou a vzletem sokolím do díla! Zdar sletu sokolské župy Sladkovského! Zdar všesokolskému sletu v roce 1948!

Delegace Svazu Čechů z Volyně u předsedy vlády

Dne 15. června přijal předseda vlády Klement Gottwald v Žatci u příležitosti sletu sokolské župy Sladkovského delegaci SČV, vedenou škpt. Kozákem. Delegace zúčastnila se také slavnostního uvítání předsedy vlády na hranicích okresu a na radnici tlumočila mu náš dík vládě ČSR za uskutečnění volyňské reemigrace. Ppor. Čile, mluvčí volyňské delegace, řekl v podstatě toto:

Pane předsedo vlády!

Volyňští Čechové přicházejí, aby vám vzdali dík za vzácné pochopení, které jste projevil, usnadňuje náš návrat domů do vlasti.

Více než po sedmdesáti letech vracíme se do země, kterou jsme nikdy nepřestali mítí rádi, do země, pro kterou volyňští Čechové kladli životy u Zborova, Bachmače, v Tobruku, u Dunkerku, Sokolova, Kijeva, Bílé Cerkve a Dukly.

Jsme na to hrdí, že také z naší krve se rodila svoboda českého národa v první i ve druhé světové válce.

Tvrdá frontová škola na všech bojištích světa zocelila naše charaktery a zvýšila naši mravní hodnotu.

Úspěšný sedmdesátiletý boj o asimilaci potvrdil správnost rčení o tvrdé české palici.

Takoví, pane předseda vlády, přicházíme dnes do našeho pohraničí, abychom na místech, kde do nedávna seděli zpupní Germáni, založili si své rodinné krby.

Přicházíme z bratrského Sovětského svazu, kterému jsme velmi zavázáni za uskutečnění se reemigrace. Dlouholetý pobyt mezi lidem ruským a ukrajinským, společně prolitá krev na bojištích východní fronty zpečetily na-

ždy naše přátelství se Sovětským svazem.

S plným rozhodnutím odmítáme nepravdivé verze o tom, že volyňští Čechové nemají kladný postoj k Sovětskému svazu, a velmi brzy ukážeme, že jsme vlastně pojitkem československo-sovětského přátelství.

Z naší tradice víme, že veškeré naše politické dění bude vedeno ve smyslu slovanské politiky.

Chceme se zapojit do vývoje československého socialismu. Přicházíme ze socialistického státu a i když celá řada našich lidí je aneb se stanou zaměstnavateli, otázka špatného postoje k dělnictvu, t. j. otázka asocialismu, je nám cizí.

Nechceme a nebudeme se separovati, není nám toho třeba. Chceme se sbl-

žiti se svým okolím, získat od něj vše dobré a dáti mu vše dobré.

Ve svých oborech se plně zapojíme na plnění programu naší vlády. Nezalozíme ruce po zdárném splnění naší dvouletky, leč stejně houževnatě budeme pracovati i po splnění této. V závěru ještě jednou vám za vše pro nás učiněné děkujeme a prosíme, aby v době případného nebezpečí republiky bylo s námi počítáno jako s prvými vojáky. —

Předseda vlády poděkoval delegaci a projevil zájem o naše záležitosti. Poněvadž nebyla vhodná doba k projednávání podrobností, slíbil na žádost škpt. Kozáka, že přijme naši delegaci v Praze v nejbližší době.

Sjezd příslušníků zahraničního odboje

Jednota ČSOL v Žatci počíná již s rozesíláním sjezdových legitimací. — Práce s vyhotovováním sjezdových legitimací musí být bezpodmínečně ukončeny nejpozději do konce tohoto měsíce, neboť 2. července začíná již pracovní sjezd ČSOL. Jest proto nezbytně nutné, aby všichni, kdož se chtějí zúčastnit sjezdu, přihlásili se okamžitě o legitimaci. Přihlásiti se mohou i členové rodin. Poplatek za legitimaci činí 50 Kčs, mimo kolkovného, které činí 1.50 Kčs. Na sjezdovou legitimaci poskytuje se 50% sleva jízdného na dráze a jest zároveň poukážkou na společné ubytování v Praze.

Bratři! Sjezd ČSOL je jednou za deset let. Je to sjezd vojáků, bojovníků za osvobození svého národa a

vlasti. Musí proto podle toho také vypadat. Zamyslete se proto nad důležitostí a nad významem našeho sjezdu a jistě dospějete k přesvědčení, že všichni do jednoho musíme býti v Praze. Nevymájej se ani invalidé, o které bude v Praze postaráno tím, že jim budou poskytnuty dopravní prostředky.

Přihlášky podávejte u bratra pokladníka jednoty Svatoše ve Stalíngradu, nebo u H. jednatele br. Kočího, trafiká na Nádražních schodcích, neb venkovští bratři u svých důvěrníků v místě pobytu. Přihlásiti se mohou i bratři, kteří dosud nejsou členy jednoty.

Uvažte, že máte již jen několik dní do konce měsíce června. Hejna.

Národe probud' se!

Zatec prožíval 14. a 15. června nezapomenutelné dny v historii města: sokolský slet župy Sladkovského. I v srdcích nejzářtějších nepřátel Sokolstva zahrála struna radosti při pohledu na malebný průvod našeho mládí a radosti.

Město samo přineslo nesmírné oběti pro zdar sokolského sletu. Vzhled města byl opravdu slavnostní. Všude čistota a pořádek až zarážející. Všechny kulturní spolky a instituce zapáhly se do práce. Nebylo tyto dny rozdílu politického přesvědčení. Nebylo nenávisti. Každý se radoval a těšil.

Ale i hosté a zatecké Sokolstvo přineslo mnoho obětí. Koruna ke koruně střídána na župní slet. Nadšení pro krásné ideály tělovýchovy zatlačilo do pozadí všechny oběti a nesnáze.

Husitský Zatec vítá Sokolstvo — Co Čech to Sokol — a jiná krásná hesla vítala naše milé hosty. — Ale zachoval se Zatec opravdu bratrsky? Vítali naši občané opravdu bratrsky své hosty? Vždyť na některých místech města i na náměstí nezvedla se téměř ani ruka k pozdravu. Průvod se vítal sám svým krásným pozdravem „Na-

zdar!“ Působilo to mnohde trapně, že ani odpovědět neumíme.

My, kdož jsme prožívali sokolské slety v Praze, vítali jsme vždy svou budoucnost národa, švarné Sokoliky a Sokolky do úplného ochraptění. Průvody Prahou nepochodovaly, ale přímo tančily a jásalý. My, diváci na ulicích, jsme je povzbuzovali a projevovali jim svou nesmírnou lásku. A zde v Zatci? Chlad!

„Žižkov zdraví Zatec,“ volali pražští hosté a ticho jim bylo odpovědí. Jaké dojmy si asi odnesou hosté do svých domovů? Chladné přivítání a špatné počasí nepřispělo příliš k náladě našeho Sokolstva. Jsme daleko za sportovními fanoušky, kteří dovedou povzbuzovat a bohatě odměňovat i cizince, nejdávne naše rasové nepřátele.

Po době okupace bylo to právě žactvo, které po prvé ve světni životě prožívalo svůj největší den, sokolský slet. Co radosti, síly a odhodlání bylo v nich. Je to naše pýcha a pokračování našeho já.

Proto národe, opravdu, probud' se!

Národní Obroda, Brno, 3. VI. 1947.

Ministr národní obrany v Šumperku

V sobotu 31. května odpoledne navštívil neočekávaně město Šumperk ministr národní obrany arm. g. L. Svoboda. Ačkoliv jeho návštěva byla naprosto neoficiální, stala se tato návštěva středem pozornosti obyvatelstva. Pan ministr se informoval od zástupců okresu a města na poměry, zajímal se zejména živě o potřeby a usídlení volyňských Čechů, kteří na Šumperku získali druhý domov. S potěšením zjistil, že volyňští Čechové jsou na Šumpersku spokojeni a přislíbil svou pomoc v žádosti jejich i zástupců úřadů, aby mohli býti umístěni ve třech dalších vesnicích v kraji pastvinářskému družstvu vyhrazených. Po prohlídce městské radnice prohlédl si s věže město, jež hož je čestným občanem a které má nésti jméno Svobodov. Prohlédl si také ubytovací středisko volyňských Čechů a vyslovil se o jeho vedení s pochvalou. Pan ministr pak odjel do Hanušovic. V neděli byl přítomen vyřazení letců v Prostějově. Sk.

Obrana lidu,
17. VI. 1947:

Symbol mírové spolupráce poválečného světa

Lidice procitly k životu

Lidice (jop). V neděli odpoledne konala se nad hrobem někdejší obce Lidice národní pouť a tisíce poutníků si nad základním kamenem k novým Lidicím slíbili, že mír mezi národy i v národě bude zachován po věčné časy. Pod symbolickým křížem s trnovou korunou, jež se tyčí nad druhou Golgathou lidstva, leží čerstvé růže a v kotlině, skryté v láněch obilných polí, zní hlasy zástupců mnoha národů Evropy i Ameriky. Na místo, kde stály umučené Lidice někdejší a kde procitají k životu Lidice budoucí, přijel i starosta britského města Coventry.

Lidický sirotek Mařenka Doležalová uvítala všechny oficiální hosty, členy vlády a zástupce diplomatického sboru. Do širokého kraje zazněly tóny Foersterovy „Znělky míru“.

Předseda ÚNS J. David promluvil o významu lidické tragédie pro přerod veřejného mínění svobodného světa. Lidice se staly z malé vesničky mohutným vykřičníkem a nejsilnějším momentem, který má vést myšlenky všech lidí k představě míru a pokoje na této zemi. Na Lidicích poznal svět míru zločinnosti německého národa, který ve své pýše nedbal příkazů lidskosti. Lidice byly heslem k mobilisaci civilisovaného světa proti německým zvrstvím a jejich utrpením se lidstvo konečně vzpamatovalo ze smrtící lethargie.

Státní tajemník dr. V. Clementis ve slovenském projevu zdůraznil, že vyvraždění Lidic nebylo jen mstivým aktem několika jedinců, nýbrž celého systému. Zabýval se potom významem

Lidic jako výstrahy lidstvu, aby již nikdy neopakovalo staré chyby. Preventivní a energické kroky včas provedené mohou předejít budoucím katastrofám. Poválečný svět je v mnohém jiný, než jsme si ho představovali za války. My však budeme překonávat těžkosti poválečného světa. A Lidice zůstanou symbolem mírové spolupráce mezi národy. Státní tajemník poděkoval jménem celého národa britské delegaci za všechno, co lid Anglie a USA vykonal po celém světě ve prospěch Lidic a naší země.

Will Lawther, předseda mezinárodní akce „Lidice budou žít“, vyslovil předsvědčení, že nikdy již nesmí nikde na světě dojít k takovému ponížení lidskosti, jaké představuje lidická tragédie. Také britský poslanec dr. B. Stross charakterisoval Lidice

jako mocnou výstrahu a připomínku.

Ministr vnitra V. Nosek potom přijal od britské delegace šek na 6 a půl milionu Kčs, jež je výsledkem sbírky britských horníků a pomůže k znovuvybudování Lidic, na nichž již od 10. května pracují skupiny brigádníků Svazu české mládeže. Za mládež promluvil poslanec Půček.

Pietní lidickou slavnost přerušila větrná smršť, bouře a liják. Za deště přistoupili oficiální hosté v čele s předsedou ÚNS Davidem a W. Lawtherem k základnímu kameni nové obce, aby provedli symbolické poklepy. Vytrvalý déšť, padající na vyprahlá pole a louky, ukončil předčasně akt, jež volá do celého světa, že nacisty vyvražděné a vypálené Lidice znovu procitly k životu z vůle osvobozeného národa a mezinárodní solidarity.

Proč nevyplácí ONV v Zatci a Podbořanech vyživovací příspěvek? Jak se dovidáme, byl vyživovací příspěvek vyplacen již všem příslušníkům čs. zahr. arm. z řad vol. Čechů osídlených na Moravě a v Čechách. Pouze ONV v Zatci a Podbořanech oddalují z neznámých důvodů výplatu tohoto zákonem přiznaného příspěvku, čímž vzbuzuje oprávněné rozhořčení žadatelů. A právě v těchto okresech je nejvíce vdov a pozůstalých po padlých, kteří jsou dnes v opravdu těžké finanční tísní a uplatňují nárok na výplatu vyživovacího příspěvku. Příslušný referent v Zatci dělá sice dojem důležité úřední osobnosti, mluví se o pomoci vol. kraja-

nům, ale v praxi se ukazuje opak. Proč ONV v Teplicích-Šanově (kde je také usídleno přes 300 rodin vol. Čechů) vyřizoval a vyřizuje přihlášky během 4 (!) dnů a v Zatci ani za 3 měsíce se s výplatou nezačalo?

Kdo nemá nábytek? U fondu národní obnovy v Ústí nad Labem nachází se větší množství slušného a velmi zachovalého nábytku, který možno přidělit volyňským krajanům. Žádosti lze podat u osidlovací komise, kterou musí potvrdit fond národní obnovy v Teplicích-Šanově. Bližší informace vám podá dr. Josef Málek, Velemyšleves č. 8.

Kupičov Volyňský oslavil svůj návrat do vlasti

V neděli dne 1. června byl Krásný Dvůr na Podbořansku svědkem nečekávaně krásné slavnosti návratu Kupičova do vlasti. Již v sobotu sjížděli se kupičovští rodáci z celé vlasti. Oslava byla zahájena duchovní obnovou v místním katolickém kostele, kterou vedl osvědčený přítel Volyňských a jejich misionář P. Josef Stříž, kanovník z Moravy. Již po první promluvě roztávaly ledy v srdcích mnohých a u mnohých bylo viděti upřímné slzy. Také dne 1. června od 6. hod. ranní byl otec Stříž k dispozici k duchovní obnově. Této příležitosti využilo 119 volyňských bratrů a sester. První bohoslužby v 8 hod. věnovány byly jenom těmto. Zpívány byly písně, které s oblibou bývaly zpívány na Volyni. V 10 hod. naplnilo se již náměstí více než 1000 účastníků z 20 obcí obývaných Kupičovskými. Hlavní sjezdové bohoslužby konány byly v 10 hod. a předcházel jim malebný průvod s prapory a vlajkami, který naplnil prostranství před kostelem, kde se bohoslužby konaly. Kázání na téma „Hospodin nám

byl v cizině hradem přepevným“ — trávající hodinu — bylo sledováno s neutuchajícím zájmem a dalo i nevolýnským nahlédnouti do ideí, které obec kupičovskou v cizině udržovaly. Otcovskými slovy otec Stříž vzpomínal, hladil, léčil, varoval a napomínal, zvláště ty, kteří se odklonili od správné cesty Čecha-vlastence. Při mši sv. zpívána pak byla píseň velehradská „Ejhle oltář“, která za doprovodu městské hudby žatecké zanášela nás daleko v myšlenkách až na Volyň. Po bohoslužbách byl konán tábor lidu, který zahájil br. Jaroslav Tošner. Projevy učinili spisovatel Jiří Rébl Volyňský, řídící učitel Beránek z Maštova, katecheta Kebrle z Vilemova, pan Danda z Chomutova a starý přítel Volyňských J. Dušek ze Zátce. Bylo apelováno zvláště na ty, jimž válka rozbila manželství a jež svedla se správné cesty. Mile působil pozdrav babičky Mokré za evangeliky kupičovské, který znovu navázal dřívější přátelské styky katolíků s evangeliky, a přítelkyně Volyňských z Krásného

Dvora pí M. Czumalové, choti přednosti ČSD. Vyvrcholením byl odpolední průvod, jež zahajovala 30členná volyňská jízda s prapory, pak následovali cyklisté, školní mládež, SCM, volyňská mládež s historickými prapory z Volyně se navrátilivšími. Muži, ženy a ověčené vozy pak tento krásný a velmi početný průvod uzavíraly. Po průvodu byla pak slovanská veselice, již vyplnila žatecká hudba kap. Nossbergra, volyňský studentský domov ze Zátce, bulharští studenti a zvláště pak SCM z Krásného Dvora, který nejvíce přispěl do odpoledního programu. Tato oslava vynikala neutuchajícím vlasteneckým duchem. Lesku jí dodala účast řady přátel Volyňských a největší klad je ten, že povznesena byla morálka a zásluhou otce Stříže urovnána 4 manželství, která byla rozervána. Kam jsme se podívali, viděli jsme radost, úsměv a upřímné přátelství. Tak jako Kupičov, tak by se měli sejít všechny již navrácené obce. Přineslo by to posilu a povzbuzení. Kd.

Hlas revoluce, 5. VI. 1947:

Zahraniční vojáci přijdou na svůj II. sjezd

V řadě jednot ČsOL byly již vykonány všechny přípravy na IX. pracovní sjezd ČsOL, v jehož rámci bude se dne 2. VII. 1947 konati také II. sjezd Sdružení čs. zahraničních vojáků 2. odboje. Přijedou delegáti, kteří byli řádně zvoleni na prac. sjezd ČsOL na schůzích a valných hromadách jednot. Oni budou i účastníky II. sjezdu Sdružení čs. zahraničních vojáků 2. odboje.

Poněvadž však z mnoha jednot — zejména z těch, kde příslušníci 2. zahraničního odboje jsou nepočtení anebo málo aktivní — delegáti zahr. vojáků nepřijedou a nebyli by na II. sjezdu Sdružení zahr. vojáků zastoupeni, nemohl by dosavadní Ústřední výbor Sdružení zahraničních vojáků skládati útoy ze své činnosti všem zástupcům jednot ČsOL, kde jsou tyto organizovány, nýbrž jen nepatrnému počtu de-

legátů a také volba nového Ústř. výboru by byla znesnadněna. Proto výbor Sdružení čs. zahraničních vojáků se obrátil na ústředí ČsOL se žádostí, aby v každé jednotě ČsOL, kde je apoň 10 organizovaných zahraničních vojáků 2. odboje, z nichž žádný nebyl zvolen delegátem na IX. pracovní sjezd ČsOL, byl pověřen jeden bratr zastupováním této skupiny na II. sjezdu zahraničních vojáků v Praze.

Stráž Severu, Liberec, 6. VI. 1947:

Volyňští Češi nejsou našimi bratry?

Někteří lidé jednají opravdu tak nezodpovědně, že se k volyňským Čechům bratrsky nechovají. Mnoho volyňských Čechů nás již navštívilo v redakci a každý měl nějakou stížnost na byrokratické jednání našich úřadů. Jedním z nich je také Karel Pospíšil, který se letos v dubnu navrátil do vlasti. Jeho předci byli vyhnáni po bitvě na Bílé hoře do ciziny, kde si sice vážili jejich práce, ale nikdy s nimi nemohli jednat jako s příslušníky svého národa. Nyní se Karel Pospíšil navrátil opět do Československa a zde se — jak sám prohlásil — někteří lidé na něj dívají, jako na vlka, který přiběhl z lesa. Na Volyňsku se na Čechy dívali jako na no-

sítele kultury, my však jim nedovíme poskytnout ani to, na co mají bezesporný nárok. Tři týdny již navštívuje Karel Pospíšil MNV ve Stráži n. N. a žádá o přidělení domku č. 229. Všude mu řekli, že je dům dosud nepřidělen a že jej může dostat. A přece výsledek všeho slibování je holá skutečnost, že má být nyní dům č. 229 přidělen někomu jinému. Karel Pospíšil se sice odvolával, zdá se však, že bude musít dále hledat pro sebe střechu nad hlavu a dále utrácet peníze za kolký a tiskopisy. Jak dlouho ještě bude musít hledat Karel Pospíšil se svou matkou a sestrou přístřeší? Ne, takhle opravdu nesmíme jednat s volyňskými Čechy, chceme-li tvrdit, že nám jsou bratry! A to platí pro všechny. Také obyvatelstvo Stráže n. N. prý volyňské Čechy téměř ignoruje. Řekněme si tedy holou pravdu. Nemáme být rozhodně na co nařoukaní a povýšení. Volyňští Češi jsou lepšími a schopnějšími pracovníky, než my!

Ústřední sekretariát ČsOL vydal nyní oběžník bratrským jednotám, v němž doporučuje, aby dodatečně tito bratři byli na sjezd zahraničních vojáků vysláni a současně se doporučuje, aby jim to bylo umožněno tím, že jim bude z pokladny jednoty uhrazeno cestovné. V tom případě, že by to bylo nad prostředky jednoty, doporučuje se bratřím, aby si cestovné hradili sami. Jednoty se jistě přičiní, aby tento pokyn byl všude splněn.

Po pracovních sjezdech půjdeme Prahou pod standartami a prapory, pod nimiž jsme bojovali u Sokolova, Kijeva, pod Duklou, u Tobruku, naši slavní letci nad Německem, v těžkých ústupových bojích ve Francii a nakonec ve vítězných bojích u Denkirge a s nimiž jsme se vrátili do osvobozené vlasti. Na manifestačním sjezdu sejdu se prostě vojáci všech front, aby zde manifestovali za svá práva a za jednotu Čechů a Slováků v jednotném a nedělitelném lidově demokratickém Československu. Nuž, bratři, za měsíc na shledanou v Praze! Skpt. J. Dostál. -vš.

Kupičov. Slavností návratu do vlasti, konanou v Krásném Dvoře, získán byl základ k postavení památníku, který bude postaven v nejbližší době v obci, která si o postavení získá největší zásluhu a bude o tento pečovat. Zatím je to Krásný Dvůr.

„Osídlování“, roč. II, čís. 1:
Dr. Frant. Machát:

Jak bude stanovena úhrada za konfisk. majetek

Slevy pro účastníky odboje a reemigranty při přidělu zkonfiskovaného zemědělského majetku

Z iniciativy předsedy osídlovacího výboru (NSV poslanec Dr. B. Steinera navštívili zástupci všech složek odboje a skupin reemigrantů dne 12. května 1947 předsedu Národního pozemkového fondu J. Smrkovského, aby s ním prodiskutovali otázku slev, které budou poskytnuty jejich příslušníkům. Výsledkem této porady je, že Národní pozemkový fond pracuje nyní na směrnicích, podle kterých budou poskytovány slevy účastníkům odboje jak zahraničního tak domácího a reemigrantům. Již nyní jsou známy hlavní zásady, podle nichž budou tyto slevy poskytovány. Při stanovení úhrad, které provádějí lidové orgány, jejich zmocněnci, nebo úředníci Národního pozemkového fondu, nebudou činěny zásadně žádné rozdíly mezi kteroukoliv kategorií přidělců, takže všem budou poskytovány slevy tak, jak jsou uvedeny ve směrnicích pro stanovení úhrady, t. j. může být poskytnuta úhrada až do 20% přidělové ceny ze sociálních důvodů a 5% na každé dítě do 14 let, nebo jinou osobu, která je odkázána svou výživou na přidělce. Tyto slevy budou poskytovány podle rozhodnutí rolnické komise a jiné slevy také lidovými orgány nemohou být uznány.

Všechny další slevy může poskytovat pouze Národní pozemkový fond na zvláštní žádost. Především jsou to slevy pro osoby požívající přednostního postavení podle zákona 255/46 Sb. o účastnících domácího a zahraničního odboje a pro invalidy, kteří utrpěli úhony na zdraví při odbojové činnosti podle zákona čís. 164/46 Sb. a pro reemigranty podle zákona č. 74/46 a 75/46 Sb. Těmto skupinám poskytne Národní pozemkový fond snížení z úhrady, po sociální slevě, jak jí místní rolnická komise upravila, jako ze základu, další paušální slevu ve výši 20%.

Pro invalidy podle zákona 164/46 Sb. poskytne Národní pozemkový fond z téhož základu tolik procent slevy, kolik činí jejich invalidita, při čemž vychází od nejmenší invalidity 20% a odpovídající tomu slevy 20%.

Pro reemigranty podle zákona 74/46 a 75/46 Sb. může být poskytnuta další úleva v případech zvláštního zřetele hodných. Úlevy pro reemigranty vztahují se na osoby, které přesídlily do země české a moravskoslezské způsobem úředně řízeným. Slevy všem těmto osobám mohou být poskytnuty pouze z jediného důvodu, nikoliv kumulativně.

Jedině slevy pro invalidy je možno kumulovat se slevou pro odbojové pracovníky. Žádosti o tyto slevy budou

Ustavodárné Národní shromáždění republiky Československé 1947.

3. zasedání.

560.

INTERPELACE

poslanců dr. Steinera, Vodičky, Synkové,
Trojanové-Genykové, R. Svobody a Zimákové
předsednictvu vlády
ve věci doplnění směrnic k vyhlášce č. 2141/46 Ú. I.

Zákonem č. 31/47 Sb. o některých zásadách při rozdělování nepřátelského majetku, konfiskovaného podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., byl dán právní podklad k převedení velké většiny drobných a středních majetkových podstat do vlastnictví osídlenců. Směrnice k provádění tohoto zákona, pokud jde o prodej movitých věcí hmotných, zejména nábytku, jsou dány vyhláškou č. 2141/46 Ú. I. V jedné věci však tato vyhláška nesplňuje plně svůj úkol, a to tam, kde jde o přednostní uchazeče podle zákona č. 255/46 Sb. a zákona č. 164/46 Sb., jakož i o navrátilce podle zákona č. 76/46 Sb.

Vládní program doslovně praví: „Obětím nepřátelské persekuce a války, jakož i jejich pozůstalým, mohou být poskytnuty zvláštní úlevy.“ A dále praví: „Úspěšné osídlení pohraničí bude vládou podporováno také pomocí krajanů, kteří žijí dosud v cizině a usilují o návrat do osvobozené vlasti.“

Vyhláška poskytuje však přednostním uchazečům pouze omezené výhody. V odstavci B/III/4 obsahují směrnice pouze tato ustanovení: „Sociální odůvodnění pro úlevy (cena z r. 1938, sleva a splátky) je dána, jsou-li splněny tyto dvě podmínky: a) že kupující nepodléhá dávce z majetku dle zákona č. 134/46 Sb., b) že zdanitelný důchod jeho a příslušníků jeho domácnosti (základ pro daň důchodovou) na berní rok 1946 nepřevyšuje Kčs 120.000,—.“

Výjimečně je dána sociální odůvodněnost i u uchazeče, který sice nesplnil některou z podmínek pod a) a b), který však je některou z osob uvedených v § 1 zákona č. 255/46 Sb., resp. § 84 zákona č. 164/46 Sb. (účastníkem národního boje za osvobození, vojen-

ským nebo válečným poškozcem a obětí války a fašistické persekuce)“.

Nedostává se tedy zvláštních úlev slíbených vládním programem všem přednostním uchazečům, nýbrž pouze některým, a to těm, kteří splňují určité podmínky. Pro navrátilce zvláštních výhod tato vyhláška vůbec nezná. Nastává tu tudíž diskriminace, že totiž přednostní uchazeč, který nesplňuje podmínky vyhlášky č. 2141, bude muset zaplatit za konfiskovaný nábytek plnou cenu z r. 1947, ačkoliv za nábytek, který ztratil za okupace, dostane se mu nanejvýš odškodnění ve výši jeho tehdejší ceny.

U navrátilců je třeba vzít zřetel k tomu, že jsou to osoby, které opustily své zaměstnání a většinou bez nábytku se přestěhovaly do své vlasti. Vládní program i zákon č. 74/46 Sb. slibují jim úlevy, kterých jim však vyhláška neposkytuje.

Poděpsaní poslanci táží se proto předsednictva vlády:

1. Jsou tyto okolnosti předsednictvu známy?
2. Je předsednictvo vlády ochotno v rámci své kompetence uložit osídlovacímu úřadu a fondu národní obnovy, aby doplnily směrnice k vyhlášce č. 2141/46 Ú. I. v tomto smyslu:
 - a) přednostním uchazečům podle zákona č. 255/46 Sb. a podle zákona č. 164/46 Sb. je na prodejní cenu vypočítanou podle dosavadního stavu směrnic poskytnouti 50% slevu prodejní ceny,
 - b) navrátilcům podle zákona č. 74/46 Sb. jest na prodejní cenu, vypočítanou podle dosavadního stavu směrnic, poskytnouti slevu 30% prodejní ceny.

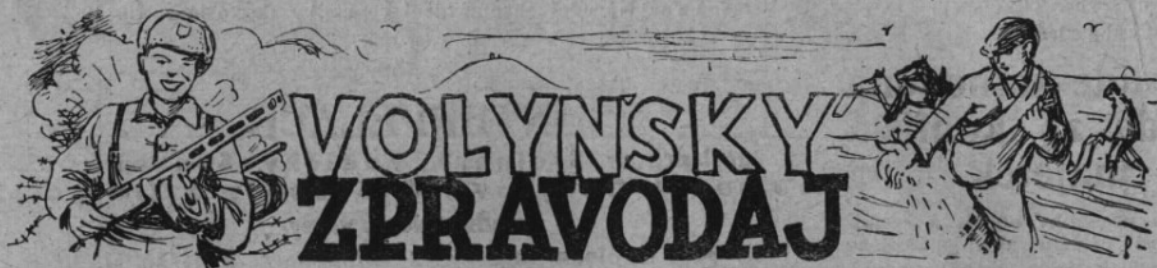
V Praze dne 5. května 1947.

Dr. Steiner, Vodička, Synková, Trojanová-Genyková, R. Svoboda, Zimáková,

Abrahám, dr. Bartuška, Harus, Süsmilich, Půček, Škrlantová, Vítovec, Sládek, Jägermann, Olbracht, Hložek, Ullrichová, Chleborád, Lavička, Musil, Stekl, Mesiek, Juha, Václavů, dr. Holý, F. Jaroš, Borůvka, Pešák, Pašek, dr. Gregor, Krosnář, Weberová, Buchvaldek, dr. Bureš, Kaleta, Blaha, Sosnar, A. Kliment, Štětka, Jura, Janouš, Koubek.

se podávají prostřednictvím příslušných organizací Národnímu pozemkovému fondu, který je bude vyřizovat pravděpodobně až po dokončení oceňovacího řízení, t. j. v roce 1948. Tim budou poskytnuty podstatné majetkové výhody všem těmto osobám, které mají přednostní nárok na přiděl.

Poděkování. Příslušníci volyňské obce Černý Les-Ostrov, usazení na okrese Mor. Krumlov upřímně děkují panu Kuthanovi, statkáři v Suchordech, za veškerou pomoc, kterou nám poskytl při našem osídlování jak radou tak materiální pomocí. Nikdy mu toho nezapomeneme. — Za všechny: Mikuláš Vlček.

Zprávy svazu

Svaz Čechů z Volyně tímto důrazně žádá důvěrníky a předsedy zájmových skupin, aby neprodleně hlásili dosud neosídlené vdovy po padlých a ostatní reemigranty, kteří bydlí prozatím u příbuzných nebo známých. V hlášení uveďte: Jméno a příjmení hlavy rodiny, počet osob, zaměstnání (povolání) a adresu.

Dále žádá, aby byly hlášeny volné domky a zemědělské usedlosti, a to i takové, které by přicházely v úvahu k event. osídlení vol. Čechy (neoprávněné osídlení jinými uchazeči, na které nebyl dosud vydán dekret o vlastnictví a j.).

Tento materiál bude postoupen příslušným úřadům k dalšímu řízení a proto musí být naprosto věrohodný. Hlášení posílejte na adresu: Svaz ČV, Žatec. Předsednictvo Svaz.

Revise účetnictví SČV. Dne 14. 6. t. r. provedla revisní komise revisi účetnictví SČV za dobu od založení svazu do dne 1. ledna 1947. Až na několik námitek formálního rázu nebylo shledáno závad. Komise doporučila, aby bylo věnováno více pozornosti formální stránce dokladů a úpravě zápisů v knihách.

Přejmenování obce Frankštát na Nový Malín. Výnosem ministerstva vnitra ze dne 3. května 1947 č. B-8151 14. 4. 47. II. 4. byl ustanoven pro obec Frankštát ve správním okrese Šumperk název Nový Malín. Stalo se tak na naši žádost k uctění památky vyvražděného a vypáleného Českého Malína na Volyni. V obci Nový Malín jsou osídlení pozůstalí z Českého Malína na Volyni. Slavnostní přejmenování obce bude provedeno 13. července t. r. ve čtvrté výročí malínské tragedie.

Nabídka pro osídlení vol. Čechy

Neosídlení vol. Češi zemědělci mohou se dobře osídliti v obci Žebráky, okr. Tachov, kterou dne 14. června 1947 prohlédli naši zástupci škpt. ing. Jar. Kozák a ppor. Hovorka. Obec je položena v krásné krajině, 10 km od okresního města Tachov, nedaleko státního lesa (možnost výděleku v stát. lesích), dobré budovy (zděné pod eternitem), voda. Celá obec má asi 100 čísel, z toho 15 čísel osídlených volyňskými Čechy, kteří jsou vesměs spokojeni. Další usedlosti jsou volné (kolem 90), z kterých je 40 velmi dobrých. Na pozemcích, dle ujištění osídlených vol. Čechů, se dobře vede pšenice, cukrovka i jiné. Pozemky neobdělávané, velké lány sena (trávy) je možnost ještě na zimu sebrat a zajistit. Jediná nevýhoda je

ta, že v obci není zavedena elektřina. Ale na schůzi 14. 6. 47 se výbor Svazu Čechů z Volyně usnesl, zažádat státní elektrické podniky v Plzni o zavedení elektřiny do obce Žebráky. V obci je také škola, budovy pro obchod a hostinec. Proto doporučujeme všem neosídleným a prozatímne osídleným vol. Čechům, aby obec Žebráky dosídlili.

Odbojová ilegální organizace „Blanik“ na Volyni žádá všechny své bývalé členy, aby zaslali ihned doporučeně všechen materiál této organizace — pokud jej nezaslali Svazu Čechů z Volyně v Žatci — na adresu: Rostislav Hlaváček, Podbořany, Valovská 489. Současně oznamuje, že u příležitosti Malínských oslav v Žatci bude konána schůzka všech aktivních členů.

Jednotný svaz českých zemědělců nám píše: Do IX. odboru Jednotného svazu českých zemědělců v Praze oznámil rolník František Červený z obce Široké Třebence, pp dtto, okres Podbořany, že vzhledem k svému stáří (71 let) by byl ochoten prodati svoje hospodářství o výměře 28 strichů včetně živého a mrtvého inventáře za 190.000 Kčs, případně byl by ochoten toto hospodářství propachtovat. Půda je prvotřídní jakosti — černozem, obytné a hospodářské budovy v prvotřídním stavu. V hospodářství jsou 2 krávy, 2 jalovice, 1 pár koní a běžný stav drobného hospodářského zvířectva. Mrtvý inventář je v pořádku a obsahuje 2 vozy, 1 žebříňák, 1 sečí a 1 žací stroj, pluh atd.

Oznamujeme Vám tuto okolnost a žádáme Vás, abyste ji sdělili některým uchazečům z řad volyňských Čechů. Bylo by docela možné, že by z ceny, která je shora uvedena, mohla být ještě částka slevena.

Drobné zprávy

Volyňští a sokolský slét. Sokolský slét v Žatci, který byl dosud nejmohutnější manifestací, jakou kdy český Žatec viděl, soustředil více než 10.000 účastníků z celého kraje. V brožuře, kterou vydal MNV pod názvem „Žatec, město nejlepšího chmele“, viděli jsme článek „Volyňští krajané opět ve vlasti“ z pera známého přítele Volyňských, Jindřicha Duška s obřádkem z uvítání prvního transportu vol. reemigrantů. Odpoledního průvodu zúčastnila se pak volyňská mládež s 30člennou deputací a s pěti historickými prapory, které se navrátili z Volyně. Uvítání oficiálních hostů zúčastnila se 4členná deputace Svazu Čechů z Volyně.

Kurs češtiny pro volyňskou mládež v Tachově. Více než měsíc se provádí v Tachově kurs češtiny pro volyňské Čechy. Kurs navštěvuje na 30 hochů a děvčat, jenž se navrátili z Volyně do vlasti. Po dohodě p. inspektorů se zemskou školní radou je kurs pro Volyňské zdarma. Poslední dny se hlásí do kursu značný počet návštěvníků, kteří se plně učí. Všichni jsou nadšeni, že se mohou učit češtině, rodné řeči, která jim v cizině nebyla přána. Kurs vyučuje učitel měšťanské školy p. Kilián Kubiček, dvakrát týdně, v úterý a pátek od 7 do 9 hodin večer. Pro příští rok požádají Volyňští o povolení večerní školy se širším programem. Doufám, že i tomu přání bude vyhověno. E.

Jak to chodí v Dobřanech u Plzně. Také jeden obrázek, jak to u nás chodí. Pan Königsmark měl zde své vlastní hospodářství. Toto mu nestačilo a zabral si dvě další. Na vlastním nechal rodiče 70 let staré a ze dvou usedlostí udělal si usedlost jednu, do které si přivedl hospodyně. Tak se na to podívejme! Vdovy jsou v barákách, že jim prší na hlavu, pracovitě ruce volyňských rolníků, jimž vládá ČSR a SSSR zajistila usídlení aspoň takové, jaké na Volyni zanechali, zahálí. Pán bez zásluh nyní hospodář na místech, na které nemá práva. Stane se náprava? Také z malých usedlostí byly nadělané rodné domky a dnes je více než 100 ha půdy v blízkosti Plzně neobděláno. Proč musí být čp. 70, 444, 503 rodnými domky, když by při nich mohlo být 7—8 ha půdy. Chlévy a stodoly jsou při nich. Musí to tak být? A. Fila.

Slzy nám neoschly

Plakala jsem, když jsem v minulém čísle četla článek „Slzy neosychají“. Bohužel není již slz, které by ulevily, a není slov, která by vypověděla, jak o nás, opuštěné vdovy jest postaráno. Když jsme v SSSR přišly do úřadu, měli na nás ohled, jako na tvory, které ztratily živitele a jež za osvobození daly to nejdražší: své životy. Zde však přijdeme do úřadu, úředník se na nás nevrle podívá a řekne s úsměškem: „zase vdova,“ dá vám kus papírku a hleďte a chodte od vesnice k vesnici a prostě. Dějala jsem demě až 30 km pěšky, až jsem se roznemohla a zůstala na krku příbuzných. U těch, když vás nemohou použít na práci, tak za tři dny jste již nevíteni. Trochu se mi přilepšilo a začala jsem znova. Peníze jsem projezdila, co jsem na jídlo měla, jsem snědla se třemi dětmi. Tyto se na Volyni každý den modlily za ta-

tínka, napřed, aby se vrátil, a když padl, tak aby se s ním na věčnosti shledaly, plakaly a volaly ho ve spaní: „Tatínku, přijď, maminka je smutná a pláče pro Tebe...“ Zde znovu pláče večer i ráno a ptají se, kdy již, maminko, budeme mít domov? Na Volyni jsem měla krásné hospodářství a zde nemohu dostat ani pořádnou střechu nad hlavu. Klnu osudu, proč jsem jen nezůstala na Volyni neb v propastech hlubokých Karpat. Věřte mi, není to k vydržení...

Vdova z Chomutova.

Poznámka redakce. Milá sestro, víme, že je to těžké, ale vydržte týden, dva, rány se zahojí. Nejde vše najednou. Tisíce jsou již usídleny, i na Vás se dostane. Hlavu vzhůru!

Zájezd otce Stráže na Zatecko. Třetí zájezd na Zatecko byl velmi zdařilý. Dne 14. června večer konala se v sále kláštera přednáška pro mládež, při které byl předán občanům z obce Jilešovice ve Slezsku dar kat. mládeže, 10.000 Kčs na opravu kostelníka válkou zničeného. Zúčastnila se celá slezská delegace, zástupci MNV a jiné. V neděli pak sloužil pro účastníky sletu a Volyňské bohoslužby za více než 250 účastníků. Odpoledne pak konaly se bohoslužby v Nehasičích spojené s duchovní obnovou. Této příležitosti využilo 52 Volyňských. Bohoslužby zejména v pondělí, jež patřili obětem bojů za svobodu, byly svědkem, jak plný kostel vzpomínal v modlitbách velkých volyňských synů. Po bohoslužbách ustaven byl výbor pro vydržování katolických bohoslužeb v čele s br. Štěpánkem, který také vybuduje do podzimu důstojný památník obětem za svobodu z Teremna. Bohoslužeb těchto se zúčastnilo i široké okolí. Zejména účast z Minc byla velmi pěkná. Kázání otce Stráže zahojilo mnohé rány, jež doba přinesla. ŽK.

Mlékojedy. Dnes po trapné a zdoluhavé chorobě isme se rozloučili s naší spoluobčankou Marií Paševičovou, rozenou Ledvinovou. Zesnulá byla pohřbena na místním hřbitově při četné účasti všeho občanstva. Na hřbitově se rozloučil se zesnulou pan A. Masopust. Po pohřbu přátelé a známí byli pozváni na posmrtní tryznu, při které byla učiněna p. Masopustem sbírka ve prospěch Svazu Čechů z Volyně, která obnesla 500 Kčs. Všem dárčům touto cestou skládáme svůj dík.

Buršovka. Krajané z Buršovky, usazení v M. Černoci, Soběchlebech a Liběšovicích, vybudovali opravdu důstojný památník, který je skvělou ozdobou obce. Náklad činil 60.000 Kčs.

Teremno. Při návštěvě P. Stráže, volyňského misionáře, bylo usneseno, ustavit výbor, který se bude starati o katolické bohoslužby a vybuduje pomník padlých uprostřed obce Nehasic.

Smolárna Sofijovka. Místní organizace ČSL připravuje ve Strojeticích postavení pomníku padlých z okolních obcí. Zatím se nemožou dohodnout, kde má pomník býti. My se domníváme, že by tak bylo nejlépe ve Strojeticích.

Malnice. V neděli dne 22. června 1947 slaví se v naší obci poutní slavnost, při které se bude konati zábava Volyňských organizovaných v čs. obci legionářské. Čistý výtěžek ve prospěch Malinského fondu. Začátek ve 3 hod. odpoledne. Zveme okolní krajaný k hojně účasti.

Rausenbach, p. Mnichov u Marián. Lázní. Jaroslav Šustr ze Smolárny oznamujeme všem svým známým, že nyní bydlí zde. Dosud je tam neosídleno 17 usedlostí. Půda dosti dobrá. Pište na adresu J. Šustr, Rausenbach č. 61, p. Mnichov u Mar. Lázní. Pozdřav posílá administrátor. Dopisy došly. Děkujeme.

Kopta, Karle u Litomyšle. Dopisy došly, napíšu, nemám čas.

Volynští uctívají památku svých padlých. Sotva se Volynští poněkud okoukali, již se starají o to, aby památka nejlepších synů národa a vlasti, kteří obětovali vlastní to nejdražší: své životy, stále žila. Jsme svědky radostného shonu a snažení. Když nemohou postavit památníky všem, staví pomníky společně, které jsou projevem opravdové lásky k těmto.

Z Malinského fondu vyplaceno od posledního kvitování, podle dispozic Svazu, 44.750 Kčs volyňským vdovám a sirotkům.

Pokyny pro účastníky slavnosti v Zatci.

Jak bylo již oznámeno, Svaz Čechů z Volyně uspořádá v neděli dne 13. července 1947 v Zatci „Slib věrnosti republice“, spojený se vzpomínkou na Český Malín — Lidice volyňských Čechů a oslavou návratu Volyňských do vlasti.

P o ř a d:

1. Dopoledne v 9 hod. Vzpomínkové bohoslužby: Pravoslavné: u základního kamene Malinského památníku na hřbitově. — Katolické: v klášterním chrámu u Kapucínů - slouží Dr. Josef Beran, arcibiskup pražský. — Evangelické: v evangelickém kostele.

10 hod. Razení průvodu u reálného gymnasia v Leninově třídě a přilehlých ulicích.

10,30 hod. Průvod na náměstí.

11 hod. Hlavní projev:

1. „Dvořákovu rekviiem“;
2. Český Malín — Lidice volyňských Čechů,
3. Projevy zástupců vlády a oficiálních hostů,
4. Slib věrnosti,
5. Hymny.

Odpoledne v 15 hod. v Městském divadle akademie.

Sleva na drahách. Ministerstvo dopravy povolilo 33% slevu na všech drahách a autobusech ČSD. Učiňte proto všude nábor účastníků a objednejte ihned potřebný počet legitimací. Cena legitimace 10 Kčs. (Výhodné pro vzdálené účastníky. Pro účastníky ze Zatecka a Podbořanska a blízkých okresů jsou vlastní prostředky: traktorem, koňmi a pod.) Objednávky ve Svazu Čechů z Volyně, Zatec.

Volyňská mládež do Zatec. Mládež ve věku od 14—30 let přijede do Zatec hromadně, a to v národních

crojích, neb chlapi v tmavých kalhotách a bílé košili, děvčata v tmavých sukničích a bílých halenkách. V předvečer oslav bude se pro mládež konati zvláštní shromáždění, kde se budou řešiti problémy volyňské mládeže studující, zemědělské a j. Místnost bude oznámena.

vých sukničích a bílých halenkách.

Volynští legionáři přijedou do Zatec ze všech míst ve vojenských uniformách, aby tak byla znovu obnovena vzpomínka na slavné chvíle bojů v řadách bojovníků generála Svobody. Připravte se již nyní. Pořídte nové, nebo dejte do pořádku staré uniformy. Všechna vyznamenání na svá místa, ať český lid vidí, kolik hrdinství je získalo.

Do Zatec přijede: První, kdo našemu pozvání vyhověl, byl pražský arcibiskup Dr. Josef Beran, velký přítel Volyňských, který na Volyn dojížděl, a jemuž řada volyňských obcí na Zatecku a Podbořansku věnuje své čestné občanství. Pan arcibiskup přijede do Zatec již v sobotu, aby mohl svým volyňským krajanům i duchovně posloužiti. Mimo to přijede vedle ministrů celá řada hostů a významných činitelů, kteří se zasloužili o reemigraci.

Přijede pan prezident do Zatec? Kancelář presidenta dala Svazu Čechů z Volyně příslib, nebude-li pan prezident vázán jinými vážnými státními záležitostmi, že přijede určitě do Zatec. Splní se tentokrát touha všech Volyňských spatřiti hlavu státu, všemi tak milovanou?

Seřete na cestu do Zatec. I z nejvzdálenějších míst vyšlete na slavnost aspoň jednoho nebo dva zástupce. Z bližších přijedte hromadně. V Zatci nás musí býti tisíce!

Výstava „Volynští v odboji a budování“ bude znovu otevřena po dobu oslav dne 12. a 13. července v Zatci, v místnostech Věrné stráže.

Pěvecký sbor boratinský se zúčastní v plném počtu slavnostní akademie v rámci olav 13. července v Zatci a zazpívá písně slovanských národů. Výbor oslav prosí o zaslání seznamu písní, které budou předneseny.

Malý OZNAMOVATEL

Seznámení. Z nedostatku příležitosti hledá tímto vážné seznámení za účelem sňatku 21letý osamělý rolník na Teplicku s dívkou upřímné a vážné povahy. Značka „Upřímné“, adm. V.S. Zatec.

Oznámení. Antonín Kolomazník z Ludhardy bydlí: Truzenice č. 17 pošta Velemyšleves.

Václav Krejčí zaslal 630 Kčs. Prosíme o sdělení, na jaký účel byl tento obnos poukázán.

Z ruštiny do češtiny vám přeloží veškeré vaše dokumenty — jako křesťní, oddací listy a pod. — v nejkratší době, úředně ověří a poštou doporučeně zašle Fr. Váňa, stálý, přísežný soudní tlumočník, Jirkov u Chomutova 341, Koupaliště.

Koláři, kováři, pozor!

Pracovní komise min. soc. péče v Žatci upozorňuje všechny krajanů z Volyně, pokud jsou vyučeni kolářství, kovářství a podkovářství, že je možno obsadit řadu takovýchto živností jak v pohraničí, tak i ve vnitrozemí. Informujte se u osídlovacích komisí min. zemědělství, oblastních úřadoven osídlovacího úřadu nebo přímo na osídlovacím úřadě v Praze!

Prodám koně prostřední váhy, 3 a 8letého. — Henych Karel, Sádek u Žatce č. 3.

Hledáme

Gen. tajemník ústředního svazu průmyslu v Praze pátrá po místě osídlení svých příbuzných Splítka rodem ze Zběř u Vys. Mýta a Holého z Volyně. Zprávy na adresu: Praha, Osídlovací úřad, dr. Rubína, neb tel. 227-45, linka 47 Praha.

Mrs. Vaněček J. J. 1511 N. Alexandria Hollywood 27 Calif USA hledá

své příbuzné z Volyně. Čtyři dcery z rodiny p. **Vaněčka** byly provdány za p. **Moravce** na Hrušvici, p. **Křesinu**, učitele **Dachmuka** (Ukrajinec) a p. **Suvarenku** (Poláka).

Paní Poláková Boh., okr. cestař, Kyjice 86, p. p. Vrsckmoň u Chomutova, hledá svoji tetu **Mrázovou**, o níž neví, kde se posledně na Volyni zdržovala. Kdo by o jmenovaných věděl, necht' to sdělit na adresu výše uvedenou aneb na adresu Vlad. Hybler, Babice č. 2, p. p. Olbramovice u Mor. Krumlova.

Josef Koráb, bytem v Kyjevské oblasti, Bělaja Cerkov, Krasnoarmějská ul. č. 10, žádá o sdělení adresy svých přátel a příbuzných v Československu, a to: rodiny **Korábovy**, **Máchovy** a **Kadavé**. Jmenovaní necht' oznámit místo svého pobytu Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Voj. Vladimír Ilčuk, nar. 1926 (otec Ivan), příslušník 1. čs. sboru v SSSR, který padl v boji, byl vyznamenán sovětským řádem Vlastenecké války

II. st. Sovětské velvyslanectví v Praze odevzdá tento řád jeho rodině na památku a do pietního opatrování. Podle záznamu v kanceláři čs. legií Jeho matka **Olga Ilčuková** bydlela v Dědově Hoře, okr. Slavuta, Volyn. Jmenovaná nebo kdo jmenovanou zná, necht' oznámit nynější svoji adresu na Svaz Čechů z Volyně v Žatci.

Pan **Kazda**, jehož manželka je rozená **Kracíková**, její otec Jan **Kracík**, a bydlel na Volyni ve Volkově, okr. Dubno, necht' oznámit své bydliště na adresu: Alois Kracík, módní závod, Ostrava VII, Mírová 31.

Tesař Antonín, hostinec „Lesní zátiší“, Vysoká Lípa, p. Jetřichovice, okr. Děčín, hledá bratrance: **Tesaře Alexandra** a **Chara Antonína**.

Marie Zápolská, **Věra Fuksová**, **Marie Kraftová** necht' oznámit místo svého pobytu Svazu Čechů z Volyně v Žatci.

Veselý Vladimír, Minice 9, p. Velemyšleves, hledá bratra **Jaroslava Veselého** z Volkova.

Okresní záložna hospodářská Podbořany

PROVÁDÍ

VEŠKERÉ PENĚŽNÍ OBCHODY

POSKYTUJE

PROVOZOVACÍ ÚVĚRY PRO
ZEMĚDĚLCE

TELEFON 375

M. Mathes

dříve JAN SVOBODA, pod národní správou

speciální obchod vínem a likéry

ŽATEC, Nádražní schody

Veškeré kancel. a psací potřeby
obch. knihy, bal. papíry a motouzy

Jaroslav Malínek

papírnictví

ŽATEC, nám. Dr. E. Beneše 149, tel. 577

BOHUMIL ŠVENDA

obchod smíšeným zbožím — lahůdky — vína

Žatec, nám. Dr. Edv. Beneše

Vše pro domácnost z oboru koloniálního zboží nej-
lépe nakoupíte u svého krajana

Janík Jaroslav

obchod koloniální

O Č I H O V Č. 59

Prvotřídní mlýnské výrobky Vám dodá

MLÝN

škpt. Ing. Kozáka

Oráčov u Jesenice okr. Podbořany

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz ČzV nákl. Družstva „Domovina“. Odpovědný redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce: Žatec, Šafaříkova ul. 1646/50, telefon 365. Administrace: Žatec, Nádražní schody 199, telefon 628. Administrátor J. Dušek. Tiskne „Svoboda“, fil. v Žatci, telefon 374 a 390. Používání novinových známek povoleno ředitelstvím pošt a telegrafů v Praze, čj. 1A-Gze-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Žatec. Předplatné na rok 1947 je 120 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 14939 — Okresní záložna hospodářská Žatec.